

3. Вал. 4 думите „чл. 176, ал. 1, т. 4, т. 11, буква „а“ и т. 12, буква „а“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 4, т. 12, буква „а“ и т. 13, буква „а“.

4. В ал. 5 думите „чл. 176, ал. 1, т. 5 и 14“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 5 и 15“.

5. Създава се нова ал. 7:

„(7) Не повече от 10 на сто от активите на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване могат да бъдат инвестирани в ценни книжа по чл. 176, ал. 1, т. 7.“

6. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „чл. 176, ал. 1, т. 7, т. 11, буква „б“ и т. 12, буква „б“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 8, т. 12, буква „б“ и т. 13, буква „б“.

7. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея думите „чл. 176, ал. 1, т. 8“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 9“.

8. Досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея думите „чл. 176, ал. 1, т. 9 и 13“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 10 и 14“.

9. Досегашната ал. 10 става ал. 11.

10. Досегашната ал. 11 става ал. 12 и в нея думите „чл. 176, ал. 1, т. 15“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 16“.

§ 4. В чл. 251 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „чл. 176, ал. 1, т. 1 и 10“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 1 и 11“.

2. В ал. 5 думите „чл. 176, ал. 1, т. 8“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 9“.

3. В ал. 7 думите „чл. 176, ал. 1, т. 15“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 16“.

§ 5. В § 1, ал. 2 от допълнителната разпоредба се създава т. 29:

„29. „Инфраструктурни проекти“ са проекти за изграждане и строителство на магистрална и първокласна автотранспортна и железопътна инфраструктура, летища, пристанища, системи за комуникация, съоръжения за производство и пренос на енергия и енергийни ресурси, водоснабдяване, канализация и пречиствателни станции, съоръжения за съхранение и преработка на битови и строителни отпадъци, както и други проекти, имащи за цел създаването на нова и подобряването на съществуваща национална, регионална или общинска инфраструктура в страната или в държава членка.“

§ 6. В § 21 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ДВ, бр. 17 от 2006 г.) думите „т. 14“ се заменят с „т. 15“.

§ 7. В § 22 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ДВ, бр. 17 от 2006 г.) думите „т. 15“ се заменят с „т. 16“.

Заключителна разпоредба

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 22 май 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Георги Пирински

7416

УКАЗ № 138

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за ратифициране на Заемното споразумение (Трети заем за развитие на политиките – институционална реформа в социалните сектори) между Република България и Международната банка за възстановяване и развитие, приет от XL Народно събрание на 22 май 2009 г.

Издаден в София на 27 май 2009 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Миглена Тачева**

ЗАКОН

за ратифициране на Заемното споразумение (Трети заем за развитие на политиките – институционална реформа в социалните сектори) между Република България и Международната банка за възстановяване и развитие

Член единствен. Ратифицира Заемното споразумение (Трети заем за развитие на политиките – институционална реформа в социалните сектори) между Република България и Международната банка за възстановяване и развитие, подписано на 15 май 2009 г. в София.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 22 май 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Георги Пирински

7418

УКАЗ № 142

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за здравето, приет от XL Народно събрание на 21 май 2009 г.

Издаден в София на 29 май 2009 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Миглена Тачева**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 59, 82 и 95 от 2007 г. и бр. 13, 102 и 110 от 2008 г.)

§ 1. Създава се чл. 6а:

„Чл. 6а. (1) Министърът на здравеопазването определя със заповед национални и републикански консултанти по медицински специалности.

(2) Националните консултанти дават консултации и становища по възложени от министъра на здравеопазването въпроси.

(3) Републиканските консултанти консултират лечебните заведения за болнична помощ и диспансерите при оказването на медицинска помощ.

(4) Финансирането на дейностите по ал. 2 се осигурява в рамките на бюджета на Министерството на здравеопазването за съответната календарна година, а на дейностите по ал. 3 – от съответните лечебни заведения.

(5) Условията и редът за финансиране, организацията и дейността на националните и републиканските консултанти се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

§ 2. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „и здравните кабинети“ се заличават;

б) в т. 8 след думите „изпълнение на“ се добавя „международни“.

2. В ал. 2 думите „основни и профилни“ се заличават.

§ 3. В глава първа, раздел II се създава чл. 10а:

„Чл. 10а. (1) Приходите на РЦЗ се формират от:

1. субсидия от републиканския бюджет;

2. собствена дейност.

(2) Регионалните центрове по здравеопазване са администратори на приходите по ал. 1, т. 2, които се формират от:

1. такси за дейностите по регистрация на лечебни и здравни заведения в размер, определен с тарифата по чл. 41, ал. 3 и чл. 49, ал. 3 от Закона за лечебните заведения;

2. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от директорите на РЦЗ, постъпили по сметката им;

3. други източници.

(3) Средствата по ал. 1, т. 2 се разходват за:

1. осъществяване на контролна дейност;

2. създаване, поддържане и водене на регистрите по този закон и по други закони, възложени на РЦЗ;

3. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи – до 30 на сто;

4. допълнително материално стимулиране и обучение на служителите от:

а) регионалните центрове по здравеопазване – в размер до 30 на сто при условия и по ред, определени с правилника по чл. 10, ал. 3;

б) централната администрация на Министерството на здравеопазването – в размер до 10 на сто при условия и по ред, определени с вътрешни правила на министъра на здравеопазването.

§ 4. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. контрол върху дейността на здравните кабинети;“;

б) досегашните т. 4, 5, 6, 7 и 8 стават съответно т. 5, 6, 7, 8 и 9;

в) досегашната т. 9 става т. 10 и в нея след думите „изпълнение на“ се добавя „международни и“;

г) досегашната т. 10 става т. 11.

2. Създава се ал. 3:

„(3) С правилника по ал. 2 министърът на здравеопазването може да възложи на определени РИОКОЗ дейности, които се изпълняват на територията на няколко области.“

§ 5. Член 18 се изменя така:

„Чл. 18. (1) Приходите на РИОКОЗ се формират от:

1. субсидия от републиканския бюджет;

2. собствена дейност.

(2) Регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве са администратори на приходите по ал. 1, т. 2, които се формират от:

1. такси за издадените документи от държавния здравен контрол в размер, определен с тарифата по чл. 46;

2. платени услуги, поискани от физически и юридически лица, определени с наредба на министъра на здравеопазването;

3. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от директорите на РИОКОЗ, постъпили по сметката им;

4. други източници.“

§ 6. Създава се чл. 18а:

„Чл. 18а. Средствата по чл. 18, ал. 1, т. 2 се разходват за:

1. здравен контрол, профилактика на незаразните болести, профилактика и надзор на заразните заболявания;

2. създаване, поддържане и водене на регистрите по този закон и по други закони, възложени на РИОКОЗ;

3. лабораторни анализи и изпитвания;

4. участие в национални и международни междулабораторни изпитвания;

5. акредитиране и поддържане на акредитацията на лабораториите на РИОКОЗ;

6. разпространение на информационни и научноизследователски материали в областта на общественото здраве;

7. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи – до 30 на сто;

8. обучение и квалификация на персонала;

9. допълнително материално стимулиране на служителите от:

а) регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве – в размер до 30 на сто при условия и по ред, определени с правилника по чл. 17, ал. 2;

б) централната администрация на Министерството на здравеопазването – в размер до 10 на сто при условия и по ред, определени с вътрешни правила на министъра на здравеопазването.“

§ 7. В чл. 19, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 9:

„9. да предлагат на органите на Дирекцията за национален строителен контрол при въвеждане в експлоатация на строежите в Република България решение за отказ за приемане на обекти с обществено предназначение, когато установят съществени нарушения на нормите и изискванията, определени с нормативен акт;“.

2. Създава се т. 10:

„10. да издават хигиенни заключения за съответствието на обектите с обществено предназначение, на продуктите, стоките и дейностите със значение за здравето на човека и на максимално допустимите нива на факторите на жизнената среда със здравните изисквания.“

3. Досегашната т. 9 става т. 11.

§ 8. Създава се чл. 19а:

„Чл. 19а. (1) Анализът на проби от продуктите и стоките със значение за здравето на човека и на факторите на жизнената среда, взети за целите на държавния здравен контрол, се извършва в лаборатории, определени със заповед на министъра на здравеопазването.

(2) Лабораториите по ал. 1 трябва да са акредитирани в съответствие с изискванията на БДС EN ISO/IEC 17025 и/или на БДС EN ISO/IEC 17020, като обхватът на акредитация на изпитвателните лаборатории по БДС EN ISO/IEC 17025 се отнася за определени изпитвания или групи изпитвания.

(3) Министърът на здравеопазването може да определи със заповед лаборатории за анализ, които не са акредитирани по реда на ал. 2, за определен срок при наличие на следните условия:

1. лабораториите са започнали и изпълняват необходимите процедури за акредитация;

2. налице са доказателства, че при провеждане на анализи за целите на държавния контрол лабораториите прилагат система и процедури за контрол и изпитване, гарантиращи качество на лабораторната дейност.“

§ 9. Член 20 се изменя така:

„Чл. 20. Доброволно плащане на глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от органите на държавния здравен контрол, може да се извършва в Министерството на здравеопазването или в съответната РИОКОЗ.“

§ 10. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Директорът на НЕЛК се атестира на всеки три години от комисия, назначена от министъра на здравеопазването. Редът за провеждане на атестацията се определя с правилника по чл. 109.“

2. Създава се ал. 4:

„(4) При получаване на отрицателна атестация министърът на здравеопазването може да прекрати трудовото правоотношение на директора на НЕЛК с предизвестие по чл. 328, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

§ 11. В чл. 26 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „и дентални“ и „могат да“ се заличават;

б) в т. 3 думата „заведения“ се заменя с „центрове“, а думите „домове за временно настаняване“ се заменят с „центрове за временно настаняване“.

2. В ал. 2, 3 и 4 думите „и денталните“ се заличават.

§ 12. В глава първа, раздел V се създават чл. 28а, 28б и 28в:

„Чл. 28а. Министърът на здравеопазването и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към него при и по повод осъществяване на функциите си имат право на безвъзмезден достъп до информационните регистри, изграждани и поддържани с бюджетни средства.

Чл. 28б. (1) Пациентът има право да получи от лечебното заведение здравната информация, отнасяща се до неговото здравословно състояние, включително копия от медицинските си документи.

(2) Пациентът има право да упълномощи писмено друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях.

(3) При смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи.

Чл. 28в. Медицинските специалисти и служители в лечебните заведения нямат право да разгласяват информация за пациента, която е получена при изпълнение на служебните им задължения.“

§ 13. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. (1) Министърът на здравеопазването организира провеждането на епидемиологични проучвания за установяване на зависимост между замърсяването на околната среда и здравното състояние на населението.

(2) Министерският съвет и/или общините приемат и финансират програми за провеждане на дейности, свързани с опазване, укрепване и възстановяване здравето на гражданите в населените места, в които е установена зависимост между замърсяването на околната среда и здравното състояние на населението.“

§ 14. В чл. 34 ал. 1 се отменя.

§ 15. В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) По искане на заинтересованите лица главният държавен здравен инспектор издава здравен сертификат за износ на произведения в страната продукти и стоки със значение за здравето на човека, който удостоверява, че продуктите и стоките са пуснати на пазара в съответствие с изискванията на националното законодателство и се разпространяват свободно на територията на страната.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Здравният сертификат по ал. 1 се издава за срок три години.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Органите на държавния здравен контрол дават становище за безопасност и/или съответствие със законовите разпоредби за продукти и стоки, имащи значение за здравето на населението, в изпълнение на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 339/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите при продукти, внасяни от трети страни.“

§ 16. В чл. 38, ал. 4 числото „24“ се заменя с „48“.

§ 17. В чл. 43 се създава ал. 3:

„(3) В случаите на повторни лабораторни изследвания при оспорване на резултатите от лабораторните анализи и експертиза лабораторните изследвания са за сметка на лицето, което извършва оспорването, ако резултатът от първоначалните изследвания се потвърди.“

§ 18. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „вносителя“ се заменя с „негов упълномощен представител, или лицето, по чието искане е произведен продуктът, или лицето, което за първи път пуска на пазара козметичен продукт от внос“.

2. В ал. 2 накрая се добавя „и енергетиката“.

§ 19. В чл. 50 думите „производителите и вносители“ се заменят с „производителят или негов упълномощен представител, или лицето, по чието искане е произведен продуктът, или лицето, което за първи път пуска на пазара козметичен продукт от внос“, а думите „могат да не посочват“ се заменят с „може да не посочва“.

§ 20. В чл. 52 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Производителят или вносителят на козметичния продукт“ се заменят с „Лицето, получило разрешение по чл. 50“.

2. В ал. 2 думите „производителят или вносителят уведомяват“ се заменят с „лицето, получило разрешение по чл. 50, уведомява“.

§ 21. В чл. 56 ал. 2 се отменя.

§ 22. В чл. 61 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 се създава изречение второ: „Заповедта подлежи на незабавно изпълнение.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) Заповедта по ал. 3 подлежи на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 23. В чл. 64 се създава ал. 3:

„(3) Медицинското наблюдение на лицата, които работят с източници на йонизиращи лъчения, се осъществява от НЦРРЗ и от лечебните заведения, които отговарят на изискванията, посочени в наредбата по чл. 65, ал. 1, т. 4.“

§ 24. В чл. 65, ал. 1 се създава т. 6:

„6. основните изисквания за осигуряването на радиационна защита при работа с източници на йонизиращи лъчения за медицински цели.“

§ 25. В чл. 78 ал. 2 се отменя.

§ 26. В чл. 82, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 преди думата „акушерската“ се добавя „профилактични прегледи и изследвания“.

2. В т. 7 думите „степен на увреждане“ се заменят с „вид и степен на увреждане“.

§ 27. Член 85 се изменя така:

„Чл. 85. На пациента се оказва здравна помощ независимо от неговата възраст, пол, произход, език, национална, расова или политическа принадлежност, образование, убеждения, културно равнище, сексуална ориентация, лично, обществено или материално положение, увреждане и вид и причина на заболяването.“

§ 28. В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създават т. 9 – 13:

„9. здравна профилактика и рехабилитация;

10. сигурност и безопасност на диагностичните и лечебните процедури, провеждани по време на лечението му;

11. достъп до модерни методи на лечение;

12. предотвратяване на болката и страданието по време на лечението му, доколкото е възможно;

13. достъп до медицинската документация, свързана със здравословното му състояние.“

2. В ал. 2, т. 5 думите „препарати в доболничната“ се заменят с „продукти в извънболничната“.

§ 29. Създава се чл. 86а:

„Чл. 86а. (1) Към министъра на здравеопазването се създава Обществен съвет по правата на пациента.

(2) Общественият съвет по правата на пациента включва седем представители на представителни организации за защита правата на пациентите по смисъла на чл. 7а, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване, един представител от организация на хората с увреждане, който е член на Националния съвет за интеграция на хората с увреждане, един представител на организация за хората с увреждане, който е член на Националния съвет за интеграция на хората с увреждане, и по един представител на Министерството на здравеопазването, на Министер-

ството на труда и социалната политика, на НЗОК, на Българския лекарски съюз, на Българския зъболекарски съюз, на Българския фармацевтичен съюз и на Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи.

(3) Общественият съвет по правата на пациента е консултативен орган със следните функции:

1. наблюдава и анализира всички дейности, свързани с правата на пациента;

2. изготвя ежегоден доклад по въпросите на правата на пациента и го предоставя на министъра на здравеопазването;

3. анализира прилагането на нормативната уредба в областта на правата на пациента и изготвя предложения за изменението и допълнението ѝ, които предоставя на министъра на здравеопазването;

4. обсъжда и дава становища по проекти на нормативни актове, свързани с правата на пациента.

(4) Организацията и дейността на Обществения съвет по правата на пациента се уреждат с правилник, изготвен от Обществения съвет по правата на пациента и утвърден от министъра на здравеопазването.

§ 30. В чл. 87 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Съгласието по ал. 2 на родителя или попечителя не е необходимо при извършване на здравни консултации, профилактични прегледи и изследвания на лица, навършили 16 години. Конкретните видове дейности по консултиране, профилактичните прегледи и изследванията се определят с наредба на министъра на здравеопазването.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

3. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Когато за непълнолетен или малолетен, настанен по съдебен ред извън семейството, съгласието на родител, попечител или настойник по ал. 2 и 4 не може да бъде получено своевременно, информирано съгласие изразява лице, на което са възложени грижите за отглеждане на детето след положително становище на дирекция „Социално подпомагане“.

(6) Когато непълнолетният или малолетният е настанен временно по административен ред по чл. 27 от Закона за закрила на детето, информираното съгласие по ал. 5 се изразява от дирекция „Социално подпомагане“.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 7.

§ 31. В чл. 88 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „попечител“ се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6“.

2. В ал. 2 след думата „попечител“ се добавя „на лицето по чл. 87, ал. 5 и на дирекцията по чл. 87, ал. 6“.

§ 32. В чл. 89, ал. 2, т. 2 след думата „попечител“ се добавя „от лицето по чл. 87, ал. 5, от дирекцията по чл. 87, ал. 6“.

§ 33. В чл. 90 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „попечител“ се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6“.

2. В ал. 3 след думата „попечител“ се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6“.

3. В ал. 4 думите „по ал. 1 е налице отказ от родител, настойник или попечител“ се заменят с „е налице отказ по ал. 1“.

4. Създава се ал. 5:

„(5) Пациентът може да оттегли отказа си по ал. 2 по всяко време, като в този случай медицинските специалисти не носят отговорност за евентуалното забавяне на лечебно-диагностичния процес.“

§ 34. В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Пациентът има право да откаже да бъде информиран по ал. 1, т. 2 и 3, освен в случаите, когато здравословното му състояние застрашава здравето на други лица.“

2. Създава се ал. 4:

„(4) Пациентът има право да упълномощи писмено лице, което да бъде информирано вместо него.“

§ 35. В чл. 93, ал. 1 след думата „попечител“ се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6“, а думата „него“ се заменя с „тях“.

§ 36. Член 101 се изменя така:

„Чл. 101. (1) За установяване вида и степента на увреждане на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, и за установяване степента на трайно намалена работоспособност на лица в трудоспособна възраст, както и за потвърждаване на професионална болест се извършва медицинска експертиза.

(2) Медицинската експертиза се организира и ръководи от министъра на здравеопазването и от РЦЗ.

(3) Видът и степента на увреждане и степента на трайно намалена работоспособност се определят в проценти спрямо възможностите на здравия човек.

(4) Видът и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, се определят пожизнено. Преосвидетелстването на тези лица може да се извърши по тяхно искане или по искане на контролните органи на медицинската експертиза.

(5) На лицата по ал. 4, които упражняват трудова дейност, се определя степен на трайно намалена работоспособност, ако не са определени вид и степен на увреждане.

(6) Принципите и критериите на медицинската експертиза, както и редът за установяване вида и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност и за потвърждаване на професионална болест се определят с наредба на Министерския съвет.

§ 37. В чл. 102, ал. 2 думите „и директора на НЕЛК“ се заменят с „директора на НЕЛК и изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания“.

§ 38. В чл. 103 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Медицинската експертиза включва експертиза на временната неработоспособност, експертиза на вида и степента на увреждане и експертиза на трайно намалената работоспособност.“

2. В ал. 3 след думата „Експертизата“ се добавя „на вида и степента на увреждане, степента“.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Експертизата на вида и степента на увреждане на децата до 16-годишна възраст се извършва от детски експертни лекарски комисии (ДЕЛК) и НЕЛК с участието на специалисти по детски болести.“

§ 39. Създава се чл. 104а:

„Чл. 104а. (1) Детските експертни лекарски комисии се откриват и закриват от директора на РЦЗ съгласувано с министъра на здравеопазването към многопрофилните болници за активно лечение в областните градове, в които има открити структурни звена по детски болести.

(2) В съставите на ДЕЛК работят лекари с призната специалност „детски болести“ и с не по-малко от 5 години трудов стаж по специалността. С предимство в състава на ДЕЛК се включват лекари с втора призната специалност („неврология“, „ортопедия и травматология“, „психиатрия“ и други) или с допълнителна квалификация в областта на определена специалност в системата на здравеопазването.“

§ 40. В чл. 105 ал. 3 се изменя така:

„(3) В състава на всяка ТЕЛК задължително се включва лекар – представител на съответното териториално поделение на НОИ, определен със заповед на ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ.“

§ 41. В чл. 106 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В съставите на ТЕЛК и НЕЛК работят лекари с призната специалност и с не по-малко от 5 години трудов стаж по медицина.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Членовете на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК не могат да упражняват дейности, които подлежат на техен контрол, и да извършват консул-

тативна дейност, свързана с вида и степента на увреждане, временната неработоспособност и трайно намалената работоспособност.“

§ 42. В чл. 107 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите „дейността на“ се добавя „ДЕЛК и“.

2. В ал. 2 след думите „искане на“ се добавя „ДЕЛК“.

§ 43. В чл. 108 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „освидетелстваните от“ се добавя „ДЕЛК“.

2. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) Медицинската документация на лицата, освидетелствани от ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК, на които са определени вид и степен на увреждане и процент трайно намалена работоспособност, се съхранява 40 години от последното решение на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК, а на всички останали лица – 5 години.

(4) Препис от решенията на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК се изпраща в Националния център за здравна информация и в Агенцията за хората с увреждания.“

§ 44. В чл. 112 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „фонд „Рехабилитация и социална интеграция“ се заменят с „Агенцията за хората с увреждания“;

б) точка 3 се изменя така:

„3. срещу решенията на ДЕЛК и ТЕЛК – в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК;“.

2. Създава се ал. 9:

„(9) Обжалването по реда на ал. 1 – 8 на експертните решения за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане на органите на медицинската експертиза не спира изпълнението им. При обжалване, ако НЕЛК се произнесе след тримесечния срок с решение, с което се определя намалена работоспособност, вид и степен на увреждане, водещи до намаляване на първоначално определеното обезщетение, освидетелстваното лице не възстановява получената в повече сума.“

§ 45. В глава трета се създава раздел VI с чл. 116а – 116е:

„Раздел VI

Контрол върху медицинското обслужване

Чл. 116а. (1) За осъществяване на контрол върху медицинското обслужване на гражданите се създава Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ към министъра на здравеопазването.

(2) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ е юридическо лице на бюджетна издръжка – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на здравеопазването.

(3) Дейността, структурата и организацията на работата на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването.

Чл. 116б. Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“:

1. извършва проверки за съответствието на структурата, управлението, дейността и организацията на медицинското обслужване в лечебните заведения с изискванията на този закон, Закона за лечебните заведения и нормативните актове по тяхното прилагане;

2. проверява спазването на правата на пациентите в лечебните заведения;

3. проверява спазването на медицинските стандарти в лечебните заведения;

4. осъществява специализиран медицински контрол върху дейностите, свързани със задължителното и доброволното здравно осигуряване, по реда на глава четвърта от Закона за здравното осигуряване;

5. извършва проверки по молби на граждани и юридически лица, свързани с медицинското обслужване и здравното осигуряване, и изготвя експертно становище по медицинското поведение във всеки конкретен случай;

6. осъществява дейности по откриване и предотвратяване на корупционни прояви и практики в лечебните заведения;

7. извършва проверки за начина, по който лечебните заведения разходват средства, предоставени им от републиканския бюджет по реда на чл. 82;

8. прави мотивирани предложения до РЦЗ за заличаване от регистъра на лечебни заведения по чл. 8 и чл. 10, т. 5 от Закона за лечебните заведения, които нарушават правата на пациента и не спазват медицинските стандарти;

9. прави мотивирани предложения до министъра на здравеопазването за отнемане на разрешения за лечебна дейност на лечебни заведения по чл. 9 и чл. 10, т. 3, 4, 6 и 7 от Закона за лечебните заведения, които нарушават правата на пациента и не спазват медицинските стандарти;

10. за извършените проверки по т. 1 – 7 съставя констативни протоколи, които предоставя на съответните органи по чл. 64, ал. 2 от Закона за лечебните заведения;

11. прави мотивирани предложения до съответния министър за налагане на дисциплинарно наказание на директора на лечебното заведение по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения;

12. за извършените проверки по т. 2, 3 и 5 съставя констативни протоколи, които предоставя на ръководителите на лечебните заведения за налагане на съответните дисциплинарни наказания;

13. прави предложения до министъра на здравеопазването за налагане на административни наказания и прилагане на принудителни административни мерки;

14. осъществява други дейности, възложени със закон.

Чл. 116в. (1) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ извършва проверки на дейността на лечебните заведения. Проверките на лечебните заведения са планови и извънредни.

(2) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ има право да проверява дейността на всички физически и юридически лица, за които има данни, че осъществяват дейност в нарушение на този закон, на Закона за лечебните заведения и на Закона за здравното осигуряване.

(3) Условието и редът за провеждане на проверките по ал. 1 се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 116г. (1) При осъществяване на своите правомощия служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ имат право:

1. да изискват от проверяваните лица всички необходими данни, документи, сведения, справки и писмени обяснения, свързани с контролираната дейност, включително и право на свободен достъп до служебните помещения на лечебните заведения и на лицата по чл. 116в, ал. 2;

2. на достъп до медицинската документация, водена от лечебните заведения и от лицата по чл. 116в, ал. 2.

(2) Държавните органи и длъжностните лица са длъжни да оказват съдействие на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ при осъществяване на техните правомощия.

Чл. 116д. (1) Дейността на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ се финансира от бюджетни средства и приходи от собствена дейност.

(2) Бюджетните средства се осигуряват от субсидия от републиканския бюджет чрез бюджета на Министерството на здравеопазването.

(3) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ е администратор на приходите от собствена дейност, които се формират от:

1. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“, постъпили по сметката ѝ;

2. други източници.

Чл. 116е. Финансовите средства по чл. 116д, ал. 3 се разходват за:

1. контролната дейност на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“;

2. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи – до 30 на сто;

3. осъществяване на програми за обучение на служителите на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“;

4. допълнително материално стимулиране и обучение на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ – в размер до 30 на сто при условия и по ред, определен с правилника по чл. 116а, ал. 3.“

§ 46. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „в случаите, когато в тях не са открити дентални кабинети“ се заличават.

2. В ал. 6 думите „съответния РЦЗ“ се заменят със „съответната РИОКОЗ“.

§ 47. В глава четвърта, раздел I се създава чл. 125а:

„Чл. 125а. (1) Медицинските специалисти са длъжни да уведомят дирекция „Социално подпомагане“ по местонахождението на лечебното заведение за всяко дете, родено в лечебното заведение, за което е налице риск от изоставяне, включително при липса на документ за самоличност на майката при раждането на детето, при самотна майка, при многодетна майка, при майка със сериозни или множество заболявания.

(2) Медицинските специалисти, работещи в лечебните заведения или в здравните кабинети, са длъжни да уведомят органите на Министерството на вътрешните работи и дирекция „Социално подпомагане“ за всяко дете, постъпило в лечебното заведение или посетило здравния кабинет, което е жертва на насилие.“

§ 48. В чл. 131, ал. 1 след думите „от министъра на здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

§ 49. Създава се чл. 147а:

„Чл. 147а. (1) Министерството на здравеопазването създава и поддържа Национален служебен регистър на лица с психични разстройства. Редът и условията на водене и ползване на данни от регистъра се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

(2) Редът и условията за служебен обмен на информация за лицата с психични разстройства, кандидатстващи за работа с общоопасни средства, се определят с наредба на министъра на здравеопазването съгласувано с министъра на вътрешните работи при спазване на изискванията за конфиденциалност.“

§ 50. В чл. 175, ал. 2 след думата „бакалавър“ се добавя „по чл. 42, ал. 1, т. 1, буква „б“ от Закона за висшето образование“.

§ 51. В чл. 181, ал. 1 думите „основните и профилните специалности“ се заменят със „специалностите“.

§ 52. В чл. 183, ал. 1 думата „Стоматология“ се заменя с „Дентална медицина“.

§ 53. В чл. 185, ал. 1 думата „Стоматология“ се заменя с „Дентална медицина“.

§ 54. Член 191 се отменя.

§ 55. В чл. 205 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 2:

„2. при установяване на вредно въздействие върху здравето на изследваното лице;“;

б) досегашните т. 2 и 3 стават съответно т. 3 и 4.

2. Създава се ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1, т. 2 медицинското научно изследване се прекратява със заповед на директора на РЦЗ при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 206.“

§ 56. В чл. 218 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Ако нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец, имуществената санкция е от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение – от 500 до 1500 лв.“

2. Досегашните ал. 2, 3, 4, 5, 6 и 7 стават съответно ал. 3, 4, 5, 6, 7 и 8.

§ 57. Създава се чл. 221а:

„Чл. 221а. Медицински специалист, който не изпълни задължение по чл. 125а, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – с лишаване от правото да упражнява медицинска професия за срок от 6 месеца до една година.“

§ 58. В чл. 222 се създава ал. 4:

„(4) Национален или републикански консултант, който откаже да изпълни или умишлено не изпълни възложено му задължение, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 лв. до 5000 лв.“

§ 59. Създават се чл. 228а и 228б:

„Чл. 228а. (1) На лечебно заведение, което наруши реда за разходване на средствата, предоставени му от републиканския бюджет по реда на чл. 82, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 25 000 лв.

(2) На лечебно заведение, което наруши реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, закупени със средства от републиканския бюджет по реда на чл. 82, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 228б. Длъжностно лице, което не окаже съдействие на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ при осъществяване на техните правомощия, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 4000 до 8000 лв.“

§ 60. В чл. 229, ал. 1 числото „228“ се заменя с „228б“, числото „200“ се заменя със „100“ и числото „1000“ се заменя с „500“.

§ 61. В чл. 231 думите „и 5“ се заменят с „5 и 6“.

§ 62. Член 234 се изменя така:

„Чл. 234. Нарушенията по чл. 220 – 224, 226 и 228 – 228б се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, упълномощени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ или от директора на РЦЗ, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ или от директора на РЦЗ.“

§ 63. В чл. 235 навсякъде думите „министъра на здравеопазването“ се заменят с „изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“.

§ 64. В § 1 от допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 9:

а) в буква „а“ думите „съоръжения и мрежи“ се заменят с „и съоръжения“;

б) в буква „в“ след думата „пансион“ се добавя „обществения за възрастни“;

в) в буква „д“ след думите „концертни зали“ се добавя „читалища“;

г) в буква „е“ след думите „козметични салони“ се добавя „солариуми, ателиета за татуировки и поставяне на обици и други подобни изделия на различни части на тялото, СПА и уелнес центрове“;

д) в буква „и“ думата „средства“ се заменя с „продукти“;

е) буква „л“ се изменя така:

„л) обектите по чл. 26, ал. 1, т. 3;“;

ж) в буква „н“ накрая се добавя „обекти за производство, съхранение и търговия с материали и предмети за контакт с храна“;

з) в буква „о“ след думата „спортни“ се добавя „бази за детски и ученически отдих и туризъм“;

и) в буква „п“ накрая се добавя „и обектите, в които се прилагат неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве“.

2. В т. 10:

а) в буква „г“ думите „препарати и продукти“ се заменят с „и препарати“;

б) създава се буква „е“:

„е) санитарно-хигиенни материали (дамски превръзки, тампони, бебешки еднократни пелени и еднократни пелени за възрастни, влажни кърпички за кожата).“

3. В т. 11 се създава буква „л“:

„л) спазване на изискванията за осигуряване здравословно хранене на групи от населението.“

4. В т. 12, буква „е“ думите „и обществените сгради“ се заменят с „обществените сгради и урбанизирани територии“.

5. Създават се т. 34 – 37:

„34. „Временна неработоспособност“ е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението.

35. „Трайно намалена работоспособност“ е състояние, при което поради хронично травматично или нетравматично увреждане (болест) лицето е с ограничена работоспособност във връзка с траен функционален дефицит на съответен увреден орган или система.

36. „Вид и степен на увреждане“ е състояние на хронично травматично или нетравматично увреждане (болест), при които лицето в нетрудоспособна възраст е с траен функционален дефицит на съответен увреден орган или система.

37. „Лице, на което са възложени грижите за отглеждане на детето“ е близък, роднина, приеман родител, ръководител на институция за отглеждане и възпитание на деца, в която те са трайно отделени от своята домашна среда съгласно съдебно решение за настаняване на детето извън семейството.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 65. Започналите и неприключили до 1 юли 2009 г. процедури пред ТЕЛК и НЕЛК за освидетелстване на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, продължават да се разглеждат по досегашния ред, но не по-късно от 31 декември 2009 г.

§ 66. Лицата, на които пожизнено е определена степен на трайно намалена работоспособност по досегашния ред, и лицата, които са с пожизнено определена степен на трайно намалена работоспособност по силата на § 3, се смятат с пожизнено определени вид и степен на увреждане.

§ 67. Училищата, детските градини и специализираните институции за предоставяне на социални услуги по чл. 26, ал. 1, т. 3, в които няма създадени здравни кабинети към влизането в сила на този закон, откриват здравни кабинети в срок до 1 юли 2011 г.

§ 68. (1) В срок до два месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“.

(2) В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон се издават подзаконовите актове, предвидени в него.

§ 69. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г.) в чл. 213, ал. 2, т. 3 след думата „работоспособност“ се добавя „или определени вид и степен на увреждане“.

§ 70. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32 и 35 от 2009 г.) в преходните и заключителните разпоредби се създава § 10а:

„§ 10а. (1) Лицата с определени с валидно решение на компетентен орган вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто ползват данъчното облекчение за лица с намалена работоспособност по реда на този закон.

(2) Лицата, на които до 31 декември 2009 г. пожизнено е определена степен на трайно намалена работоспособност по реда на Закона за здравето, и лицата, които са с пожизнено определена степен на трайно намалена работоспособност по силата на § 3 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за здравето, се смятат с пожизнено определени вид и степен на увреждане.“

§ 71. В Закона за защита от шума в околната среда (обн., ДВ, бр. 74 от 2005 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В глава четвърта се създава чл. 16а:

„Чл. 16а. (1) Не се допуска работа и зареждане на обекти за производство, съхраняване и търговия, разположени в многофамилни жилищни сгради, за времето между 23,00 и 7,00 ч.

(2) Не се допуска озвучаването на открити площи на заведения за хранене и развлечения, разположени в жилищни зони и курорти, за времето между 23,00 и 7,00 ч.“

2. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. Министърът на здравеопазването, директорите на РИОКОЗ и държавните здравни инспектори, определени със Закона за здравето, осъществяват контрол върху шума в околната среда, причинен от локални източници на шум, по ред, определен със Закона за здравето.“

3. В чл. 22, ал. 1 се създава т. 4:

„4. упражняват контрол за спазване изискванията на чл. 16а.“

§ 72. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г.,

бр. 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 40, ал. 3, т. 5 накрая се добавя „и приетите за обслужване в социални учебно-професионални центрове и центрове за временно настаняване“.

2. В чл. 45, ал. 2 думите „т. 10“ се заменят с „т. 11“.

3. Създава се чл. 58а:

„Чл. 58а. Националната здравноосигурителна каса сключва договори с лечебни заведения, които подлежат на задължителна акредитация по реда на Закона за лечебните заведения, след получаване на положителна акредитационна оценка за цялостна медицинска дейност и за съответните медицински дейности.“

4. Наименованието на глава четвърта се изменя така: „Медицински контрол“.

5. Член 100 се изменя така:

„Чл. 100. Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ осъществява специализиран медицински контрол върху дейностите, свързани със задължителното и доброволното здравно осигуряване.“

6. В чл. 101:

а) текстът преди т. 1 се изменя така: „Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“;

б) точки 1 и 2 се изменят така:

„1. следи за осигуряване предоставянето на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК;

2. следи за осигуряване предоставянето на здравните дейности, гарантирани от дружествата за доброволно здравно осигуряване;“.

7. В чл. 106 ал. 4 се изменя така:

„(4) Нарушенията по ал. 1, 2 и 3 се установяват с актове на длъжностни лица от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“, а наказателните постановления се издават от директора на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“.“

8. Навсякъде в закона думите „дирекция „Специализиран медицински надзор“ се заменят с „Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“.

§ 73. В Закона за интеграция на хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г.; изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 42, ал. 1 думите „вида на увреждането, степента на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адап-

тация“ се заменят със „степеня на намалена работоспособност или вида и степеня на увреждането“.

2. В чл. 42в думите „намалена възможност за социална адаптация“ се заменят с „определени вид и степен на увреждане“.

3. В чл. 42г, ал. 1 думите „намалена възможност за социална адаптация“ се заменят с „определени вид и степен на увреждане“.

4. В чл. 42д думите „намалена възможност за социална адаптация“ се заменят с „определени вид и степен на увреждане“.

5. В чл. 42ж думите „намалена възможност за социална адаптация“ се заменят с „определени вид и степен на увреждане“.

6. В § 1, т. 2 думите „намалена възможност за социална адаптация“ се заменят със „са определили вид и степен на увреждане“.

7. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 8в:

„§ 8в. Лицата с определени вид и степен на увреждане, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, имат правата на лицата със съответната степен на намалена работоспособност по този закон.“

§ 74. В Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (обн., ДВ, бр. 30 от 1999 г.; изм., бр. 63 от 2000 г., бр. 74, 75 и 120 от 2002 г., бр. 56 от 2003 г.; изм., бр. 76, 79 и 103 от 2005 г., бр. 30, 75 и 82 от 2006 г., бр. 31 и 55 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 32, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

2. В чл. 54, ал. 1 в текста преди т. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или оправомощен от него заместник-министър“.

§ 75. В Закона за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането (обн., ДВ, бр. 102 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 8, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или на оправомощен от него заместник-министър“.

2. В чл. 43, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или на оправомощен от него заместник-министър“.

§ 76. В Закона за медицинските изделия (обн., ДВ, бр. 46 от 2007 г.; изм., бр. 110 от 2008 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 12, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или оправомощен от него заместник-министър“.

2. В чл. 83, ал. 2 след думата „здравеопазването“ се добавя „или оправомощен от него заместник-министър“.

3. В чл. 99, ал. 1 в текста преди т. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или оправомощен от него заместник-министър“.

§ 77. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12 и 19 от 2009 г.) се правят следните допълнения:

1. В § 1, т. 11, буква „а“ от допълнителните разпоредби след думата „работоспособност“ се добавя „или вид и степен на увреждане“.

2. В преходните и заключителни разпоредби се създава § 4а:

„§ 4а. Разпоредбите на този закон за лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто се прилагат и за лицата с определени с валидно решение на компетентен орган вид и степен на увреждане от 50 до 100 на сто.“

§ 78. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10 и 32 от 2009 г.) в § 1, т. 29 от допълнителната разпоредба думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

§ 79. В Закона за признаване на професионални квалификации (ДВ, бр. 13 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Когато органите по ал. 1 са министри, те могат да делегират правомощията си по този закон на определени от тях с писмена заповед заместник-министри.“

2. В чл. 77 се създава ал. 4:

„(4) Документите по ал. 2, т. 4, които не са издадени в Република България, се представят заверени с „апостил“ или от дипломатическото или консулското представителство на съответната държава в Република България, или от Министерството на външните работи заедно с превод на български език, заверен от Министерството на външните работи. Изискването не се прилага за документи за самоличност.“

3. В допълнителните разпоредби:

а) в § 1, т. 3 накрая се добавя „и 3а“;

б) създават се § 3а и 3б:

„§ 3а. Извън случаите по § 3 доказателство за професионална квалификация, издадено в трета държава на български гражданин или на друг гражданин на държава членка, се приравнява на доказателство за професионална квалификация по смисъла на този закон, когато се установи за всеки конкретен случай съответствие при сравняване на специализираните знания, умения и стаж на заявителя със знанията,

уменията и съответния стаж, изисквани от българското законодателство за упражняване на съответната професия.

§ 36. (1) Когато при сравняване на специализираните знания, умения и стаж, удостоверени с доказателства за професионална квалификация за професиите по чл. 4, т. 1, издадени в трета държава на български граждани, чието обучение е започнало преди и е завършило след 1 януари 2007 г., със знанията, уменията и съответния стаж, изисквани от българското законодателство за упражняване на същата професия, се установи несъответствие, органът по признаване на професионални квалификации може да предложи преминаване на допълнително обучение по учебните дисциплини, които не са изучавани или са изучавани в недостатъчен обем и съдържание, полагане на изпити и/или провеждане на съответния стаж.

(2) Условието и редът за преминаване на обучението, полагане на изпитите и провеждане на стажа и за тяхното оценяване се определят от органа по признаване по реда на чл. 83, ал. 3.

§ 80. (1) Доказателствата за професионална квалификация по регулирана професия, признати от съответния компетентен орган преди влизането в сила на този закон, дават достъп и право да се упражнява съответната регулирана професия в Република България при същите условия, както признатите по реда на Закона за признаване на професионални квалификации.

(2) Доказателствата за професионална квалификация, издадени в бившия СССР на лица, които са започнали да упражняват съответната регулирана професия на територията на Република България по силата на чл. 1, ал. 3 от отменената Наредба № 29 от 1975 г. за признаване на документи за образование, издадени от училища и полувисши учебни заведения в други държави (обн., ДВ, бр. 2 от 1975 г.; отм., бр. 20 от 1996 г.) и са я упражнявали без прекъсване до влизането в сила на този закон, дават правата по ал. 1.

§ 81. Заварените до влизането в сила на този закон процедури за признаване на професионална квалификация за професиите по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за признаване на професионални квалификации приключват по реда на този закон.

§ 82. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 43 и 69 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г.) в чл. 10в, ал. 1 от след думата „работоспособност“ се добавя „или вид и степен на увреждане“.

§ 83. В Закона за социално подпомагане (обн., ДВ, бр. 56 от 1998 г.; изм., бр. 45 и 120 от 2002 г., бр. 18, 30 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г.,

бр. 58 от 2008 г., бр. 14 от 2009 г.) в § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби след думата „работоспособност“ се добавя „или определени вид и степен на увреждане“.

§ 84. В Закона за съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти (обн., ДВ, бр. 46 от 2005 г.; изм., бр. 85 от 2005 г., бр. 30, 59 и 75 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7 ал. 2 се изменя така:

„(2) С наредбата по ал. 1 се определят и професионалните дейности, които извършват здравните асистенти.“

2. В чл. 10, ал. 3, изречение първо след думата „заседание“ се добавя „най-малко“.

3. В чл. 21, ал. 5 думата „три“ се заменя с „пет“.

4. В чл. 25, ал. 2, изречение второ след думата „провеждат“ се добавя „най-малко“.

5. В чл. 35, ал. 3 думите „чл. 191 – 193“ се заменят с „чл. 192 и 193“.

§ 85. В Закона за съсловната организация на магистър-фармацевтите (обн., ДВ, бр. 75 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г., бр. 13 и 71 от 2008 г.) в чл. 31, ал. 3 т. 6 се отменя.

§ 86. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 71 от 2006 г., бр. 36 от 2009 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 36, ал. 4 след думите „разрешение на министъра на здравеопазването“ се добавя „или на оправомощен от него заместник-министър“.

2. В чл. 37, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или на оправомощен от него заместник-министър“.

3. В чл. 38, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или на оправомощен от него заместник-министър“.

§ 87. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.; изм., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55, 80 и 96 от 2006 г., бр. 31, 51 и 53 от 2007 г., бр. 36 и 69 от 2008 г., бр. 23 от 2009 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 4в, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

2. В чл. 22а, ал. 1 и 2 след думата „здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

3. В чл. 22в, ал. 1 след думата „здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

4. В чл. 23г, ал. 7 след думата „здравеопазването“ се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

5. В чл. 24а, ал. 1 накрая се добавя „или от оправомощен от него заместник-министър“.

§ 88. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 80, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 53, 97, 100 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 24 от 2009 г.) в приложение № 1, раздел I, т. 6, букви „б“ и „в“ след думата „работоспособност“ се добавя „или определени вид и степен на увреждане“.

§ 89. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25 и 35 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 6 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

2. В чл. 55, ал. 1 думата „неработоспособност“ се заменя с „временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност“.

3. В чл. 56, ал. 2 думите „трайна неработоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

4. В чл. 70а, ал. 2, т. 6 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

5. В чл. 72 думите „загубена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

6. В чл. 75, ал. 2, т. 1, 2 и 3 и ал. 4, т. 1, 2 и 3 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

7. В чл. 79, ал. 1, т. 1, 2 и 3 и ал. 2, т. 1, 2 и 3 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

8. В чл. 83:

а) в ал. 3 думите „загубена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“;

б) в ал. 4 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“;

в) в ал. 5 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

9. В чл. 86, ал. 1 в таблицата думите „Намалена работоспособност“ се заменят с „Трайно намалена работоспособност“.

10. В чл. 88, ал. 1, т. 1, 2 и 3 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

11. В чл. 90:

а) в ал. 1 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“;

б) в ал. 2 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

12. В чл. 98:

а) в ал. 5 думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“;

б) алинея 7 се изменя така:

„(7) Ако решението на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се изплаща пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. В тези случаи пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото съгласно обжалваното експертно решение за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане.“;

в) създава се ал. 8:

„(8) След влизането в сила на решението по ал. 7 пенсията се определя в действителен размер от датата на придобиване на правото, ако на лицето е определен процент трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто.“

13. В чл. 103 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане“.

14. В чл. 139, ал. 1, т. 2 думите „загубена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

15. В чл. 142, ал. 1, т. 2 думите „загубена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

16. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 22м:

„§ 22м. (1) Лицата, на които експертните решения за определяне на трайно намалена работоспособност са обжалвани до 1 юли 2009 г., могат в 6-месечен срок от тази дата да подадат заявление за отпускане на пенсия за инвалидност. В тези случаи пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото съгласно обжалваното експертно решение за трайно намалена работоспособност в размера по чл. 98, ал. 7. Ако заявлението е подадено след изтичането на 6-месечния срок, пенсията се отпуска от датата на подаването му.

(2) На лицата, чиито експертни решения за определяне на трайно намалена работоспособност са обжалвани до 1 юли 2009 г. от медицинските комисии към териториалните

поделения на Националния осигурителен институт, се отпускат пенсии за инвалидност в размера по чл. 98, ал. 7 от датата на придобиване на правото съгласно обжалваното експертно решение за трайно намалена работоспособност.“

§ 90. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г., Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 200, ал. 1 думите „трайна неработоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

2. В чл. 217, ал. 1 думите „с намалена работоспособност“ се заличават.

3. В чл. 315, ал. 1 думите „на лица с намалена работоспособност“ се заличават.

4. В чл. 316 навсякъде думите „намалена работоспособност“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

5. В чл. 317, ал. 1 думите „с намалена работоспособност“ се заличават.

6. В чл. 319 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност“.

7. В чл. 320, ал. 2 думите „със загубена работоспособност“ се заменят със „с трайно намалена работоспособност“.

8. В чл. 325, т. 9 думите „трайна неработоспособност (инвалидност)“ се заменят с „трайно намалена работоспособност“.

§ 91. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм., бр. 19 от 2008 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 65 от 2008 г.; изм., бр. 71 от 2008 г., бр. 10 и 23 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 219, ал. 1 след думите „медицински цели“ се добавя „и храни за кърмачета и преходни храни“.

2. В чл. 229а, ал. 1 и 2 след думата „добавки“ съюзът „и“ се заменя със запетая и след думите „медицински цели“ се добавя „храни за кърмачета и преходни храни“.

3. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 86 – 88:

„86. „Кърмачета“ са деца под 12 месеца.

87. „Храни за кърмачета“ са храни, предназначени за специфична хранителна употреба от кърмачета в периода на първите им месеци, които сами са достатъчни да задоволят

хранителните нужди на тези кърмачета до момента на въвеждане на подходяща допълнителна храна.

88. „Преходни храни“ са храни, предназначени за специфична хранителна употреба от кърмачета при въвеждането на подходяща допълнителна храна и които представляват основната течна храна от прогресивно увеличаващото се разнообразие на храните при тези кърмачета.“

§ 92. (1) Лицата, получили до влизането в сила на този закон разрешение по чл. 229, ал. 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, включващо извършване на търговия с хранителни добавки, могат да извършват и търговия на дребно с храни за кърмачета и преходни храни.

(2) В срок два месеца от влизането в сила на този закон Министерството на здравеопазването служебно изпраща в съответната РИОКОЗ по местонахождение на аптеките, които извършват и търговия на дребно с храни за кърмачета и преходни храни по ал. 1, за вписване в регистъра по чл. 14, ал. 1 от Закона за храните копие от разрешенията по чл. 229, ал. 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, издадени до влизането в сила на този закон.“

§ 93. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88, 113 и 114 от 1999 г., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г., Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 11 се създава ал. 4:

„(4) Лекар по дентална медицина, който притежава издадено по реда на Закона за безопасно използване на ядрената енергия удостоверение за съответната правоспособност, може да извършва образна диагностика на зъбите и челюстите на пациентите.“

2. В чл. 18:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) Профилът на лабораториите по ал. 1 и 2 и видовете дейности, които те извършват, се определят с наредба на министъра на здравеопазването.“;

б) досегашната ал. 5 става ал. 6.

3. В чл. 40:

а) в ал. 1 се създава т. 12:

„12. документ за платена държавна такса.“;

б) в ал. 3 се създава т. 7:

„7. документ за платена държавна такса.“.

4. В чл. 41 ал. 3 се изменя така:

„(3) Министерският съвет определя с наредба реда за водене на регистъра по ал. 1 и утвърждава тарифа за таксите за издаване на удостоверение за регистрация на лечебно заведение, удостоверение за извършване на лечебна дейност по чл. 2а и за използване на регистъра.“

5. В чл. 47, ал. 1 се създава т. 13:

„13. документ за платена държавна такса.“

6. В чл. 49 ал. 3 се изменя така:

„(3) Министерският съвет определя с наредба реда за водене на регистъра по ал. 1 и утвърждава тарифа за таксите за издаване на разрешение за лечебна дейност и за използване на регистъра.“

§ 94. (1) Лекарите, които в срока по § 6, ал. 1, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за лечебните заведения не са придобили специалност по обща медицина, имат право да продължат да работят като индивидуална или групова практика за първична медицинска помощ за срок от 5 години от влизането в сила на този закон.

(2) След изтичането на срока по ал. 1 регистрацията в съответния регионален център по здравеопазване на лекарите по ал. 1, които не са придобили специалност по обща медицина, се заличава.

§ 95. Лекарите, които до влизането в сила на този закон са регистрирали лечебно заведение по чл. 13, ал. 1 или чл. 14, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и които имат призната специалност по вътрешни болести, по детски болести или по спешна медицина, могат да осъществяват дейност като индивидуална или групова практика за първична медицинска помощ, без да придобиват специалност по обща медицина.

§ 96. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на:

1. параграфи 3, 5, 6 и 9, които влизат в сила от 1 януари 2009 г.;

2. параграфи 26, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 65, 66, 69, 70, 73, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 88, 89 и 90, които влизат в сила от 1 юли 2009 г.;

3. параграф 21, който влиза в сила от 1 юни 2010 г.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 21 май 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:

Георги Пирински

7585

УКАЗ № 143

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за насърчаване на инвестициите, приет от XL Народно събрание на 22 май 2009 г.

Издаден в София на 29 май 2009 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Миглена Тачева**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за насърчаване на инвестициите (обн., ДВ, бр. 97 от 1997 г.; попр., бр. 99 от 1997 г.; изм., бр. 29 и 153 от 1998 г., бр. 110 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г.; попр., бр. 40 от 2004 г.; изм., бр. 34, 59, 65, 80, 82 и 86 от 2006 г., бр. 42 и 53 от 2007 г. и бр. 69 от 2008 г.)

§ 1. В чл. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „в страната“ се заменят с „на територията на Република България“.

2. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „инвестициите за“ се добавя „научни изследвания, иновации и“;

б) в т. 2 думата „икономическото“ се заменя със „социално-икономическото“.

§ 2. Член 2 се изменя така:

„Чл. 2. Насърчаването на инвестициите по този закон се извършва основно чрез:

1. административно обслужване в съкратени срокове и индивидуално административно обслужване, и

2. продажба или възмездно учредяване на ограничено вещно право върху имоти – частна държавна или частна общинска собственост, без търг или конкурс по пазарни или по-ниски цени;

3. продажба или възмездно учредяване на ограничено вещно право върху терени без търг или конкурс по пазарни или по-ниски цени с изградена довеждаща техническа инфраструктура публична собственост;

4. финансово подпомагане за изграждане на елементи на техническата инфраструктура;

5. финансово подпомагане за обучение за придобиване на професионална квалификация;

6. данъчни облекчения по Закона за корпоративното подоходно облагане;

7. възможности за други форми за държавна помощ, институционална подкрепа, публично-частно партньорство или създаване на смесени дружества – за приоритетни инвестиционни проекти;

8. различни видове сделки, сключени между инвеститора и търговско дружество, създадено с цел изграждане и развитие на индустриални зони.“

§ 3. Член 2а се изменя така:

„Чл. 2а. (1) Разпоредбите за насърчаване на инвестициите по глава трета са в изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 г. относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (Общ регламент за групово освобождаване) (ОВ, L 214/3 от 9 август 2008 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 800/2008“.